

Skatter. Og vi har i saa Henseende ogsaa anset det for rigtigst at benytte Skatteaarene 1915—16 og 1916—17 og ikke, som af Ministeren foreslaaet og af Flertallet fastholdt, Aarene 1916—17 og 1917—18, idet vi er gaaet ud fra den Betragtning, at naar det ved Udgangen af 1915—16 viser sig, at man har udskrevet for lidt til at dække Udgifterne, er det rigtigt, at de Skatteydere, der paa en Maade er sluppet billigere, end de egentlig burde, svarer et Tillæg til den Skat, de har svaret i 1915—16. Og det samme gælder for 1916—17. (*H. P. Hansen* [Randers Amts 1ste Valgkreds]: Men naar saa Folk er rejst bort?). Det har vi netop udtrykkelige Bestemmelser om. Derved kommer vi ogsaa udover de Vanskeligheder, som der vilde være, naar man skal vente, til Loven er færdig og har virket, til November 1916, og saa først skal til at udskrive Skatten. Saa skal man til at finde, hvor Folk har boet i sin Tid. Lovforslaget har den Bestemmelse, at hvor Folk har boet i 1915—16, skal de svare alle de Skatter, som maatte blive dem paalignet i Henhold til den nye Lov. Man kommer lettere over det ved at bestemme som af foreslaaet, at Skatteyderne i 1915—16, ogsaa de, der er flyttet, skal svare et Tillæg til de Skatter, som de har svaret i 1915—16, og ligeledes for 1916—17.

Vi har dog efter Omstændighederne fundet det rigtigst at gøre et Par Undtagelser fra denne almindelige Regel. Vi har for det første erkendt, at her i København og paa Frederiksberg er man i Henhold til Lov ikke berettiget til at tage noget som helst Hensyn til en Skatteydere Formue. Efter Loven af 1910 skal samtlige Indtægter beskattes ens, hvad enten de stammer fra Kapital eller Arbejde. Man kan med god Grund beklage sig over, at Lovgivningsmagten har forhindret dem i at kunne tage Hensyn til, om en Indtægt stammer fra Formuen eller ej. Vi har derfor fundet det rigtigst at give København og Frederiksberg en Ret til at tage en Formueskat til delvis Dækning af Udgifterne i Henhold til denne Lov. Vi har fremdeles ment, at det var rigtigst, at de Købstadkommuner, hvor man ikke har valgt at benytte Reglerne i den kommunale Skattelovs § 7 om det saakaldte Kildetillæg, dog skulde have en lignende Ret som den, man har givet København og Frederiksberg, og de faar da efter vort Forslag Ret til at opkræve indtil 25 pCt.

af Statsformueskatten som Tillæg til Skatten for 1915—16 og 1916—17.

Jeg har en Følelse af, at man i Almindelighed ikke er klar over, hvad disse Kildetillæg betyder. Hvis man havde været rigtig klar over det, var man sikkert i mange flere Købstadkommuner, end Tillæddet er, gaaet over til at tage disse Kildetillæg, navnlig da for Kapitalindkomsternes Vedkommende. Jeg skal nævne et lille Eksempel, som jeg synes klart belyser den Forskel, der er. Lad os tænke os, at en Mand boende i København har en Skatteindtægt af 3,000 Kr., og at deraf de 1,000 Kr. er Kapitalindtægt — hvis denne sidste beregnes efter 4 pCt., vil det altsaa sige, at han har en Kapital af 25,000 Kr. —, og at de 2,000 Kr. er Indtægt, han har ifølge sin Virksomhed. Hvis man nu videre tænker sig, at man her i København slap med Grundbeløbet, vilde Skatten for denne Mands Vedkommende falde saaledes, at der af de 2,000 Kr. skal svares 2,4 pCt. eller 28 Kr. og af de 1,000 Kr. 3,6 pCt. eller 36 Kr., i alt 64 Kr. Men lad os nu være flotte og sige, at Grundbeløbet, som det hedder, forhøjes med 50 pCt., saa kommer der i Skat yderligere 32 Kr. Skatten bliver altsaa i alt 96 Kr. Dette svarer, hvis jeg maa have Lov at runde en lille Smule af, til $3\frac{1}{4}$ pCt. af hans Indtægt, 96 Kr. er omtrent $3\frac{1}{4}$ pCt. af 3,000 Kr. Hvis nu den samme Mand boede paa Landet, og hans Indtægt fordelte sig paa samme Maade, vilde for det første de 1,000 Kr. Kapitalindkomst blive forhøjet til 1,500 Kr., og han vilde da komme op paa en Skatteindtægt af 3,500 Kr. Men da det er en Mand, der har 25,000 Kr. paa Rente og desuden kan tjene 2,000 Kr. ved sin Virksomhed, vilde der vel ikke være den Kommune, hvor man ikke vilde sige: Den Mand sidder sandelig saaledes i det, at ham kan vi give 25 pCt.s Tillæg, saaledes som det er tilladt efter § 7 i den kommunale Skattelov af 1903. Derved vilde de 3,500 Kr. blive forhøjet med 875 Kr., og han vilde da komme til at svare Skat af 4,375 Kr. Og gaar vi ud fra, at Skatteprocenten er den samme, altsaa $3\frac{1}{4}$, som i København, vil man kunne regne ud, at han med den samme Indkomst vilde komme til at svare i Skat med et rundt Tal 142 Kr., medens den, der bor i København, hvis Skatteprocenten og Indtægten er den samme, vil slippe med neppe 100 Kr. Jeg har ønsket at nævne et saadant enkelt Eksempel, fordi jeg gerne